

Zvukový systém 7.1

Již 85 let Vaše kino...

Program kina Šebetov

Středa 16. listopadu – DEN NEZÁVISLOSTI: NOVÝ ÚTOK

Dvacet let jsme se připravovali. Oni také.

Věděli jsme, že se jednou vrátí. Využili jsme proto k obraně všech možností a zdrojů Země. Studovali jsme ukořistěné mimozemské technologie, plány a způsob myšlení vetřelců. Poučili jsme se z předchozího boje o přežití i z cesty k našemu vítězství. Ale bude to stačit? Jsme připraveni na to, co se nyní z hloubi vesmíru blíží k naší Zemi? Nebo nás před zánikem zachrání hlavně naše vynalézavost a důvtip? Jak je vůbec možné čelit vesmírné lodi, která k zaparkování potřebuje celý Atlantský oceán? Den nezávislosti režiséra Rolanda Emmericha před dvaceti lety nově vymezil žánr katastrofického filmu, přinesl nový typ celosvětové katastrofy a ohrožení veškerého lidstva. Nyní se vrací, aby dokončil to, co tenkrát započal. Souboj lidstva s brutálním, bezcitným a technologicky nadřazeným mimozemským nepřítelem bude buď vítězný, nebo poslední, protože v případě porážky žádný člověk nepřežije.

Širokoúhlý film, české znění, nevhodné do 12 let, 120 minut, <http://www.cinemart.cz/>.

Pátek 18. listopadu – LOVEC: ZIMNÍ VÁLKA

Dřív než Lovec potkal Sněhurku...

Měl zavést nejkrásnější dívku v zemi do lesa a tam ji zabít. Místo toho ji zachránil a stal se legendou. I proto se stal lovec Erik ze Sněhurky hrdinou svého vlastního filmu, výpravného fantasy dobrodružství, ve kterém se bude muset vypořádat se dvěma mocnými královnami a jednou kráskou, která nejde pro ránu daleko. V hvězdně obsazeném filmu se sešli Chris Hemsworth, Charlize Theron, Jessica Chastain a Emily Blunt. Děj snímku Lovec: Zimní válka se zčásti odehrává v době, kdy ještě Sněhurka nebyla na světě a královna Ravenna (Charlize Theron) tak může bez obav diskutovat s kouzelným zrcadlem o tom, kdo že je na tom světě nejkrásnější. Starosti má jen s mladší sestrou Freyou (Emily Blunt), která je v očích Ravnenny příliš měkká. Když ale Freya při tragické nehodě přijde o právě narozené dítě, promění se v Ledovou královnu, jejímž smyslem existence se stane dobytí celého světa. Kvůli tomu začne na svých taženích unášet děti a z nich pak vychovává nelítostné válečníky. Takovými rekruty byli i Erik (Chris Hemsworth) a Sára (Jessica Chastain), kteří z řad bojovníků armády Ledové královny vybočují svými schopnostmi a také vzájemnou náklonností, jež se v téhle zemi považuje za největší zločin. Tresem pro Erika je ztráta Sárky a vyhnanství. Z něj vede cesta přes porážku jeho bývalé velitelky. Ta se však chystá zmocnit kouzleného zrcadla sestry Ravnenny a s ním pak bude prakticky neporazitelná. Erikovi by se ho muselo podařit ukořistit dřív. Jenže jak může neobyčejný smrtelník uspět v souboji proti dvěma sestrám, z nichž jedna je nejnebezpečnější než druhá?

Širokoúhlý film, české znění, do 12 let nevhodný, 114 minut, <http://www.cinemart.cz>.

Pátek 25. listopadu – X-MEN: APOKALYPSA

Nejsilnější přežijí.

Na počátku lidské civilizace byl uctíván jako bůh. Apocalypse (Oscar Isaac), první a nejsilnější z mutantů marvelovského světa X-Menů, v éře prastarých civilizací získal sílu ostatních mutantů a stal se tak nesmrtelným a neporazitelným. Teď se po tisíci letech probudil a je hluboce rozčarovaný ze světa, který kolem sebe nachází. Nikdo jej už neuctívá jako boha. Světu a lidem už nevládnou jen ti nejsilnější. Země je znečištěná, plná konfliktů, násilí a lidé se klaní falešným modlům. Apocalypse proto chce zničit současnou civilizaci, očistit planetu a nastolit nový světový řád, kterému chce vládnout. K naplnění tohoto úkolu potřebuje následovníky, jezdce Apokalypsy. Proto získá na svou stranu čtveřici mutantů včetně zklamaného Magneta (Michael Fassbender). Osud lidstva visí na vlásku a tento pomyslný vlásek tvoří především další mutanti, studenti školy pro nadané žáky vedené profesorem Charlesem Xavierem (James McAvoy). Tato skupina mutantů, označovaných jako X-Meni, je poslední silou, která se může účinně postavit Apocalypsovi a jeho pomocníkům. Osud lidstva závisí nejen na jejich nadpřirozených schopnostech ale i na jejich vůli za jeho záchranu bojovat.

Širokoúhlý film, české znění, do 12 let nevhodný, 143 minut, www.cinemart.cz.

Pátek 2. prosince – DOBA LEDOVÁ: MAMUTÍ DRCNUTÍ

Tohle bude třeskutý!

Jestli lze nějaké období pozemských dějin označit za hodně zajímavé časy nabitě všemožnými katastrofickými událostmi, za časy, které každému pořádně prověří schopnosti přežít, pracovat pro tým a také sílu jeho charakteru, pak je to určitě doba ledová. Jedno jaká. Jestli první, druhá nebo pátá. A právě v pátém dílu jedné z nejpoblárnějších animovaných filmových sérií opět potkáváme všechny staré známé hrdiny a pár úplně nových. Přichází ledová událost roku a s ní mamuti Manny, Ellie a Broskvička, něco jako lenochod jménem Sid, tygr Diego nebo vačičáci Crash a Eddie. Samozřejmě a ten nejdůležitější, veverčák Scrat! Ten, jak je jeho nedobрым zvykem, ve snaze ulovit konečně věčně prchající žalud způsobí nehodu, z níž se vyklube karambol a z něj úplná katastrofa.

Širokoúhlý formát, české znění, volně přístupný, 95 minut, www.cinemart.cz.

ZAČÁTKY PŘEDSTAVENÍ V 19:30 HODIN, VSTUPNÉ 40 KČ.

Program kina Šebetov včetně ukázek filmů najdete na www.sebetov.cz.

Měsíčník „Šebetovský zpravodaj“ vydává při Obecním úřadě v Šebetově a příspěvky přijímá Zdeněk Čížek.

E-mail: sebetov@sebetov.cz. Tisk OÚ Šebetov. Náklad 600 kusů. Neprodejné, zdarma. MK ČR E 21776.

OÚ Šebetov – tel. kontakt: účetní tel./fax. 516 465 429, starosta 516 465 860, VOIP 530 336 530.

Akční dobrodružná podívaná

Akční fantasy drama

Akční dobrodružné fantasy

Animovaná komedie

Listopad v pranostikách

/9./ Svatý Teodor - mrazy lezou z hor.

/11./ Martin a Kateřina na blátě, vánoce na ledě.

/12./ Na svatého Josafata lepší kožich nežli vata.

/19./ Svatá Alžběta se sněhem přilétá.

/21./ Když je na Obětování Panny Marie noc jasná, čistá, krutá zima se v lednu chystá.

/22./ Svatá Cecílie sněhem pole kryje.

/25./ Chodí-li svatá Kateřina po ledě, chodí svatý Štěpán po blátě.

/30./ Když na svatého Ondřeje sněží, sníh dlouho poleží.

Malá kopaná

Jedenáct podzimních zápasů uteklo jako voda a další ročník malé kopané, tentokrát 2016, je minulostí. Náš tým FC Šebetov se umístil na konečném sedmém místě, což se dá vzhledem ke zdravotním problémům, které náš tým postihly na podzim, dá považovat za úspěch. Během druhé půlky sezóny nám dlouhodobě vypadli tři hráči kvůli vážným zraněním a když se k tomu přidaly absence zapříčiněné pracovními povinnostmi ostatních hráčů, nebyla kolikrát žádná legrace poskládat tým s alespoň dvěma náhradníky. Konec sezóny jsme však zakončili dvěma výhrami a díky té poslední jsme vystřídalí našeho posledního soupeře, Adamov, na sedmém místě.

Za zmínku stojí taky to, že v tomto zápase vstřelil dvě branky Roman Kamený. Za celou sezónu zatížil konta soupeřů celkově jednatřiceti brankami a sám tak vstřelil více než polovinu branek celého týmu a to ještě ve čtyřech zápasech chyběl. Impozantní výkon.

Po posledním zápase jsme uspořádali rozloučení s fanoušky. Celou sezónu nás chodili pravidelně podporovat a to nejmenší, co jsme pro ně mohli udělat bylo to, že jsme s nimi po zápase poseděli a pozvali je na pívko a něco ostřejšího na zahřátí.

Rozloučení, jako potažmo celá sezóna skončila celkovou spokojeností. Nezbyvá než doufat, že jsme si zranění vybrali na dlouho dopředu a celou příští sezónu se nám budou vyhybat.

Za FC Šebetov Michal Hradecký

Sbírka

Ve spolupráci se sociálním družstvem Diakonie Broumov vyhláujeme humanitární sbírku. Sbíráme následující:

- veškeré letní a zimní oblečení (damské, pánské, dětské)
- lůžkoviny, prostěradla, ručníky, utěrky, záclony
- látky (minimálně 1m², prosíme, nedávejte nám odřezky a zbytky látek)
- domácí potřeby (nádoby bílé i černé, skleničky) zabalené

- v pevné krabici kvůli poškození při transportu
- vatované a pérové přikrývky, polštáře a deky, peří
- obuv – nepoškozená a v párech (svázaných gumičkou)
- kabelky, batohy, drobné předměty z domácnosti
- hračky – nepoškozené a kompletní, také plyšové
- menší elektrospotřebiče – mohou být i nefunkční
- knihy, časopisy

VĚCI, KTERÉ VZÍT NEMŮŽEME:

- ledničky, televize, počítače, matrace, koberce, nábytek
- znečištěný a vlhký textil

Věříme, že se s námi zapojíte do pomoci lidem, kteří to opravdu potřebují. Všem dárcům předem srdečně děkujeme! Bližší informace Vám rádi sdělíme na telefonu: 224 316 800, 224 317 203, www.diakoniebroumov.cz.

Darované věci můžete odkládat v přízemí obecního úřadu do středy 30. listopadu 2016. Vše prosíme pevně zabalte do krabic nebo pytlů.

Zubní pohotovosti

Zubní pohotovost je dle rozpisu zajištěna o sobotách, nedělích a ve svátky od 8 do 13 hodin.

- 12.11. MUDr. Vrtělová, Poliklinika Blansko, Sadová 33, telefon 516 488 455
- 13.11. MUDr. Well, Adamov, Smetanovo nám. 327, telefon 516 447 605
- 17.11. MUDr. Zouharová, Poliklinika Blansko, Sadová 33, telefon 516 488 450
- 19.11. MUDr. Žilka, Benešov 19, telefon 516 467 313
- 20.11. MUDr. Adamová, Letovice, Masarykovo náměstí 18, telefon 516 474 018
- 26.11. MUDr. Nečasová, Blansko, ZŠ TGM, Rodkovského 2, telefon 607 812 963
- 27.11. MDDr. Bočková Eva, Kunštát, nám. ČSČK 38, telefon 516 462 203
- 03.12. MUDr. Bočková Jana, Kunštát, nám. ČSČK 38, telefon 516 462 203
- 04.12. MUDr. Fenyk, Letovice, Tyršova 15, 516 474 310
- 10.12. MUDr. Grénarová, Boskovice, Růžové nám. 16, telefon 774 710 550
- 11.12. MUDr. Hanáková, Blansko, Pražská 1b, 516 418 788

Mimo výše uvedenou dobu je služba zajištěna v Brně. Úrazová nemocnice v Brně, Ponávka 6, tel. 545 538 111. Službu zajišťuje ve všední dny od 17 hodin do 7 hodin. O sobotách, nedělích a svátcích nepřetržitě 24 hodin.

Informace k ostatním pohotovostním službám je možné zjistit na telefonu Nemocnice Boskovice, číslo 516 491 111.

Nová aplikace V OBRAZE

Představujeme naši novou mobilní službu pro občany a návštěvníky naší obce. Chcete být informováni o aktualitách z našeho webu? Chcete mít k dispozici důležité informace z obce ve vašem chytrém telefonu? Právě pro vás je určena naše nová mobilní aplikace – V OBRAZE.

Aplikace vám přináší přehled aktualit z webu naší obce, upozorní vás na nově vložené zprávy, dozvíte se včas o pořádaných akcích, můžete si prohlédnout fotografie nebo dokumenty vyvěšené na úřední desce.

Co lze sledovat?

- kulturní a sportovní akce,
- fotogalerie
- aktuality
- úřední desku

Co je potřeba k jejímu stažení?

- mít chytrý telefon s operačním systémem Android či iOS
- přístup na internet /stačí i wi-fi/
- místo v úložišti telefonu cca 13 MB

Kde si aplikaci lze stáhnout? Aplikace je k dispozici na online distribučních službách Google play a App Store. Přímý odkaz také najdete v pravém sloupci modulu na titulní straně webu obce.

Pokud nemáte chytrý telefon s operačním systémem iOS či Android, můžete aktuální informace z úřadu dostávat do své e-mailové schránky. Stačí si svoji e-mailovou adresu zapsat do kolonky v modulu „Informace e-mailem“ v levém sloupci titulní stránky webu obce Šebetov.

Výluka dodávky el. energie **e-on**

Z důvodu plánovaných prací na zařízení distribuční soustavy - rekonstrukcí, oprav, údržbových a revizních prací bude přerušena dodávka elektrické energie v úterý dne 1. prosince 2016 od 8 do 16 hodin. Vypnutá oblast:

- zástavba při silnici od domu číslo popisné 111 a domu číslo evidenční 53, domu číslo popisné 110 a 5 po dům číslo popisné 118, 18, 19, 28, 34 (*obchod Megi, Zemachovi, celá náves po Základní školu, Frýdlovi*)
- zástavba při vedlejší komunikaci od odběrného místa na pozemku parc. číslo 82 a domu číslo popisné 250 po dům číslo popisné 25 a 54, včetně domu číslo popisné 146 (*Horní Zábrani, Směkalovi*)
- od domu číslo popisné 132, 144, 253, 182 a 199 směr Světlá (*od hlavní křižovatky směr Světlá*)
- zástavba při hlavní silnici od domu číslo popisné 121 po konec obce směr Knínice (*od hlavní křižovatky směr Knínice*)
- zástavba při silnici od domu číslo popisné 117 a 121 po dům číslo popisné 201 a 203 (*od hlavní křižovatky směr Vanovice po dům Suralových a Axmanových*)
- zástavba při místní komunikaci od domu číslo popisné 106 a 55 po dům číslo popisné 231 a 247 (*Dolní Zábrani*)
- dům číslo popisné 237 a 238 (*dům Katzmairových a Hirtových*).

Šebetovský zpravodaj

Klípký-střípky

* Za budovou obecního úřadu bylo dokončeno kontejnerové stání. Svozová společnost SITA bude při odvozech jednotlivých komodit prázdné kontejnery před obecním úřadem postupně přemísťovat na toto nové stanoviště. Poslední letošní vývoz kontejnerů na bio odpadu bude v pátek 25. listopadu. Poté budou nádoby do jara odklizeny. Pokud máte větší množství bio odpadu, doporučuji jej ve dnech 16. a 17. listopadu 2016 uložit do velkoobjemového kontejneru do zámeckého parku, který tu bude přistaven pro plánovanou brigádu na úklid listí.

* Kiosek občerstvení v zámeckém parku změnil otevírací dobu. Otevírá se vždy od 17:30 hodin, čtvrtek a neděle je zavírací den.

* Krčma U Piráta v Kapouňatech si Vás dovoluje pozvat na točené pivo Matouš z Černé Hory, které je v rámci akce do konce měsíce listopadu nabízeno jen za 19,- Kč!

* Pan Jiří Klimeš ze Šebetova Vám nabízí vánoční stromky ze své zahrady. Vybrat a označit stromek si můžete již nyní, po dohodě na telefonu 605 783 576. Odebrat (uřezat) stromek si můžete až těsně před Vánocemi.

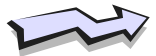
* Domácí potřeby pana Langer a v Šebetově vyprodávají veškeré zboží se slevou 20 %.

* Prosklená čekárna na hlavní křižovatce má konečně opravenou skleněnou výplň. Dlouhá prodleva opravy byla způsobena čekáním na dodání stejně tónovaného skla.

* V naší knihovně si přečtete listopadové vydání časopisu dTest, který mimo jiné přináší testy uzelených lososů, denních hydratačních krémů, rychlovarných konvic, chytrých telefonů a dětských vysokých židlíček.

* Před rokem jsme začali občanům Šebetova nabízet k zápujčce kompostéry na bio odpad. Pár kusů nám ještě zbylo. Pokud jste si kompostér ještě nepřevzali a máte o něj zájem či pokud máte velkou zahradu a jen jeden kompostér Vám nepostačuje, zajděte s občanským průkazem do naší kanceláře úřadu a obratem si jej můžete převzít.

Plánované akce v obci

Ve čtvrtek 17. listopadu od 9 hodin pořádají TJ Sokol a SDH tradiční brigádu na úklid zámeckého areálu. Děkujeme za jakoukoliv pomoc, potřebné nářadí /hrábě/, si vezměte sebou. Občerstvení zajištěno.

Na oblíbené **cvičení s Ivou** jste do tělocvičny Základní školy Šebetov zváni každé pondělí od 17 hodin.

Akce TJ Sokol, Obecního úřadu a SDH Šebetov

Mikulášská nadílka

Obecní úřad, TJ Sokol a SDH Šebetov si dovoluují pozvat naše děti na Mikulášskou nadílku, která proběhne v pondělí 5. prosince 2016 v 17 hodin v zámeckém parku /za mimořádně nepříznivého počasí v kinosálu/. Balíčky za 50 Kč můžete objednávat v obchodech MEGI a COOP JEDNOTA. Na zbylou hodnotu balíčku přispívají pořadatelé.

listopad 2016

Balíčky objednávejte nejpozději do pátku 2. prosince 2016!

Nabídka služeb

Sběrna odpadů je otevřena v zimním režimu každou poslední sobotu v měsíci, tedy **26. listopadu 2016** od 14 do 15 hodin.

Odvoz popelnic

Odvoz ve čtvrtek 1x za 14 dní, tedy **17. listopadu, 1. prosince a 15. prosince 2016**.

Odvoz plastů každou sudou středu nebo lichý čtvrtek, odvoz skla 1 x za 4 týdny v lichou středu, papír každý sudý čtvrtek, bioodpad každý pátek.

Poslední letošní vývoz nádob na **bio odpad** se uskuteční v **pátek 25. listopadu 2016**.

Přesné termíny odvozů všech komodit jsou na webu obce.

Knihovna je otevřena každé pondělí od 14 do 17 hodin.

Telefony na ohlášení poruch:

TOPNET internet – telefon 736 484 631, o víkendech volejte na číslo 731 413 488.

Programy v kabelovce – SMS na číslo 602 836 939.

Zmírňování následků zimního období /plužní místních komunikací/ zajišťuje Jaromír Blaha /mobil 737 786 554/.

Vzpomínka

*Nezemřel jsem, neboť vím,
že budu stále žít v srdcích těch
kteří mě milovali ...*

Dne 19. listopadu 2016 uplyne 10 let od úmrtí pana Josefa Dokoupila. Za tichou vzpomínku děkují děti.

Fotografie k příloze „Pohled do historie obyvatel a domů obce Šebetov“

Dolní Zábrani, dům čp. 22 během rekonstrukce (R. 1955)

Pohled Dolním Zábráním směrem k silnici, vlevo dům čp. 55 před rekonstrukcí. (R. 1960, na kole P. Přikryl z čp. 56)

*Svatba Tomáše Lujky a Marie Strážové 27. 8. 1935
(Zleva vedle ženicha jeho matka Marie Lujková
roz. Veverková, zprava od nevěsty její rodiče Josef
a Marie Strážovi z Knínice.)*

Prosím, pokud poznáte někoho dalšího na fotografii, ozvěte se mi.

Čp. 61 ➡ Původně zděný domek sousedil ze západní strany s čp. 24. Po r. 1960 se uvádí jako neobydlený. Kolem r. 2006 byl stržen a dnes se na jeho místě nachází parkoviště a vjezd k domu čp. 254.

Během 1. pol. 19. st. je na čp. 61 zapsaný domkař Matěj Vojtěch, následně jeho syn Josef Vojtěch. V r. 1856 domek kupuje tesař Pavel Horák s manželkou Veronikou, od r. 1866 je ve vlastnictví Josefa a Marie Letfusových rodem z Cetkovic. Ti jej v r. 1888 předávají svému synovi Aloisovi, vyučenému obuvníkov. V té době v domku žije i sestra Josefa Letfuse, Ernestina provdaná Dvořáková. A je to právě ona, kdo v r. 1890 domek, na který je v té době uvalena exekuce, kupuje a na dalších dvacet let se tak stává jeho majitelkou.

V r. 1910 předává Ernestina Dvořáková domek synovi Josefovi, který zde v následujících letech žije se s manželkou Františkou a s dcerami Marií, Josefou a Františkou.

Čp. 64 ➡ K r. 1830 se na tomto čísle uvádí vdova Kateřina Hrdá se synem Františkem. V r. 1858 zde žije s rodinou Josef Hrdý. Na základě kupní smlouvy přechází domek v r. 1893 na jeho dceru Josefu, žijící v bezdětném manželství s krejčovským pomocníkem a později nádeníkem na panském Josefem Lujkou.

V r. 1930 se na základě odevzdací smlouvy stává majitelem domku Antonín Lujka, který jej v r. 1955 prodává manželům Setinkovým.

Čp. 103 ➡ V r. 1936 si postavil cihlářský mistr Antonín Rosenberg na konci Dolního Zábraní domek, který dostal popisné číslo po právě stržené panské cihelně. *(Podrobněji o domě i o Antonínu Rosenbergovi v prosincové příloze Zpravodaje.)*

Čp. 106 ➡ Poslední domek, s nímž se dnes v Dolním Zábraní seznámíme, má číslo popisné 106 a krátce před r. 1890 jej vystavěl již ne nejmladší zednický polír Josef Kopal rodem z Vážan. Pár měsíců po dokončení předal novostavbu svému synovi, zednickému tovaryši Josefovi a jeho manželce Veronice. Po osmi letech, v r. 1898 Kopalovi domek prodali panskému čeledínovi Vincenci Hrdému a jeho manželce Josefě. Když v r. 1907 čtyřicetiletá Josefa Hrdá umírá na „kostižer“, přechází její spoluvlastnický podíl na domě na Vincence Hrdého, který jej o dva roky později připisuje své druhé manželce Františce roz. Kavanové.

Na základě odevzdací smlouvy z října r. 1930 se majitelkou domu čp. 106 stává v dubnu r. 1931 Marie, dcera Vincence a Josefy Hrdých, která je v té době už několik roků provdaná za pekaře Aloise Veselého z čp. 71 v Kapouňatech. Jak mi vyprávěla paní Zdeňka Čolakovičová, její babička Marie Veselá byla vyhlášenou cukrářkou. Zvlášť si nechávala záležet na dortech, které byly ozdobou každé svatby nejen v Šebetově.

Poděkování

Za fotografie, které jsou součástí dnešní přílohy, děkuji paní Jitce Langerové a paní Zdeňce Čolakovičové.

Výzva

Musím přiznat, že do poslední chvíle jsem netušila, zda se mi vůbec podaří sehnat nějaké fotografie, vztahující se jak k domům, tak i k lidem, kteří kdysi žili v Dolním Zábraní (vyjma domu čp. 60, o němž si podrobněji povíme v prosincové příloze). Proto ještě jednou děkuji za snímky, které dnes mohou otisknout a současně se obracím na vás všechny, kteří máte nějaký bližší vztah k Dolnímu (ale nakonec i k Hornímu) Zábraní a vlastníte starší fotografie domů či obyvatel, o nichž jsme si dnes vyprávěli. Prosím, ozvěte se mi, společnými silami se nám tak snad podaří doplnit další kus historie naší obce.

Příště

Do historie obce nahlédneme i v prosinci, kdy si povíme o šebetovských cihelnách a navštívíme dvě významné cihlářské rodiny Soukupů a Rosenbergů.

Na základě archivních dokumentů a vzpomínek pamětníků zpracovala
Miroslava Boháčková, 679 35 Šebetov 72, tel. 724 275 143, e-mail: bohackova.mirka@seznam.cz.

Obyvatelé Dolního Zábraní

Tomáš Lujka z čp. 22. (*1909 - †1964)	Marie Lujková roz. Strážová z čp. 22. (*1909 - †1973)	Alois Veselý z čp. 106. (*1892 - †1956)	Marie Veselá roz. Hrdá (*1897 - †1979)

Pokračování fotopřílohy najdete uvnitř Zpravodaje obce.

listopad 2016, číslo 35

Pohled

do historie obyvatel a domů obce Šebetov

Horní a Dolní Zábraní

(II. část)

V dnešní příloze Zpravodaje opět navštívíme Horní a Dolní Zábraní. Důvod je nasnadě, seznámíme se totiž s historií zbývajících jednadvaceti domků, na které se v zářijovém vydání přílohy Zpravodaje, speciálně věnované této jihozápadní části Šebetova, už nedostalo.

Možná ještě stojí za zmínku, že většina zábranských stavení byla původně dřevěná s jednou obytnou místností, černou kuchyní a komorou. Dřevěnice byly - až asi na tři výjimky - zbourány a nahrazeny zděnými domky kolem pol. 19. st., kdy se díky pracovním příležitostem v sousedním cukrovaru (od r. 1868 v sladovně) a posléze i v nedaleké cihelně životní úroveň zábranských domkařů, do té chvíle odkázaných pouze na námezdní práci u sedláků či na panském, o poznání zlepšila.

Obyvatelé Horního a Dolního Zábraní v 19. a na počátku 20. století

Horní Zábraní (pokračování)

Čp. 29 ➡ Podsedek čp. 29 vlastnil po celé 19. st. rod Kavanů. V r. 1890 předali Mariana a Martin Kavanovi hospodářství synovi Antonínovi, který jako většina jeho sourozenců zůstal svobodný a bezdětný. V r. 1928 je Antonín zbaven svéprávnosti a novým majitelem usedlosti se na základě kupní smlouvy stává Josef Kavan, kterého o dva roky později v držení vystřídají manželé Albína a Bohumil Kavanovi (příbuzenské vztahy jsem pro tuto chvíli nedohledávala). V r. 1938 kupuje čp. 29 Josef Hrouz.

Čp. 30 ➡ Do konce 20. let 19. st. na tomto čísle bydleli manželé Jan a Mariana Valouškovi, poté Josef a Veronika Dračkoví. Ti v r. 1861 předali domek svému synovi Janovi, který se živil jako dělník v panské cihelně. V r. 1894 se na pouhé čtyři roky stal majitelem domku Janův syn František a jeho manželka Veronika roz. Kopalová. V r. 1898 se Dračkoví odstěhovali na čp. 28 a domek přenechali Veroničinu bratrovi Josefu Kopalovi a jeho manželce Veronice roz. Okáčové. Veronika však záhy nato zemřela a Josef Kopal se v r. 1899 podruhé oženil s Marií Vašíčkovou z Knínic.

Po smrti Josefa Kopala v r. 1906 se Marie Kopalová v Šebetově nezdružovala. Domek pronajala *(k r. 1910 zde např. žila početná rodina pilařského dělníka Františka Hegra)* a odešla na Hor. Štěpánov, kde se jí v r. 1908 narodila nemanželská dcera Marie. Ta se v r. 1927 provdala za Františka Kroužilka ze Sudic. Těsně před svatbou připsala Marie Kopalová oběma snoubencům spoluvlastnictví na domě čp. 30.

Čp. 31 ➡ Za humny, po pravé straně při cestě ke dvoru původně stávaly tři domky. Do dnešní doby se dochovalo pouze čp. 33, zbylé dva, tedy čp. 32 a 31 v 60. l. 19. st. vyhořely a již nebyly obnoveny.

V dřevěném domku čp. 31 bydleli v r. 1830 bezdětní manželé Josef a Anna Lujkovi. Jak jsme si už prve řekli, stavení kolem r. 1860 vyhořelo. V r. 1923 bylo číslo popisné přeneseno na protější novostavbu Antonína a Anny Střížových. Od r. 1936 domek vlastnili František a Marie Pospíšilikovi.

Čp. 32 ➡ Původně kovárna ve vlastnictví rodiny Dvořákoví. Poté, co se sousedním domem čp. 31 vyhořela, přestěhoval se František Dvořák do nového domku čp. 99 v Kapouňatech. Kolem r. 1900 bylo čp. 99 přesunuto na panský dům a Dvořákům se vrátilo zpět čp. 32.

Čp. 33 ➡ V první pol. 19. st. zde žili Matouškovi. Domkař Matěj Matoušek prodal stavení v r. 1867 pekaři Martinu Blažkoví. O další historii tohoto domu si můžete přečíst v příloze Zpravodaje čs. 9 (IV/2012) a čs. 21 (IV/2014). Snad ještě doplním, že kolem r. 1940 se dům rozdělil na dva samostatné byty, přičemž druhému bylo přiděleno **čp. 141**.

Čp. 34 ➡ Po celé 19. století domek vlastnili Kavanovi: v r. 1830 se zde uvádí Jan, poté jeho syn František a k r. 1868

Šebetovský zpravodaj

Františkův syn rovněž František. Ten se vyučil kovářem a téměř čtyřicet let provozoval v domě kovářskou dílnu. Po jeho smrti v r. 1904 předává vdova Marie Kavanová domek synovi, jinak truhláři Aloisovi a jeho ženě Julii. Alois Kavan umírá v r. 1916 na náhlou srdeční zástavu. Julie Kavanová o pět let později domek prodává Filomeně Prchalové. Snad stojí za zmínku, že zmiňovaná kovárna byla funkční ještě v r. 1930, kdy ji měl pronajatou kovář Kostík.

Čp. 35 → Ve 20. letech 19. st. na tomto čísle bydleli Jiří a Josefa Greplovi, k r. 1858 domkař Matěj Švec s rodinou a o deset let později Josef Kavan s rodinou a také se svým otcem Josefem Kavanem, který se uvádí jako mistr fajfkař.

V r. 1881 domek koupil cihlářský pomocník František Soukup (syn panského cihláře) s manželkou Kateřinou. Už v r. 1888 však domek prodávají sladovnickému dělníkovi a příležitostnému zedníkovi Jakubu Dragonovi a jeho manželce Veronice. V r. 1904 postupuje vdova Veronika Dragonová stavení synovi Františkovi a jeho manželce Marii roz. Střížové ze Šebetova. František Dragon se živil jako zedník.

Čp. 54 → V r. 1830 v domku bydleli Martin a Anna Dokoupilovi, od poloviny 19. st. zde žil s rodinou domkař a nádeník Antonín Kvapil a posléze i jeho syn Antonín, který se živil jako dělník v panském pivovaru. V r. 1897 předává Antonín Kvapil domek své dceři Marii a jejímu manželovi Josefu Geršlovi.

Čp. 56 → Obecní pastouška, kde se v r. 1830 uvádějí Mariana a Matěj Petrželkovi. K r. 1868 zde bydlí obecní pastýř Tomáš Monhort, o deset let později Jakub Dragon (viz čp. 35). Domek poté vystřídá ještě několik nájemníků (*k r. 1890 rodina ševce Josefa Kopala či k r. 1900 rodina nádeníka na panském Františka Matouška*). V r. 1908 prodává obec pastoušku manželům Tomáši a Terezii Dragonovým. V r. 1928 kupují domek od Dragonových manželé Alois a Marie Švecovi, kteří se však v obci zdrží sotva rok. V r. 1929 přechází na základě kupní smlouvy domek do vlastnictví Františka Přikryla a jeho nevěsty Marie Kopalové.

Čp. 91 → Stavení s tímto číslem původně náleželo k velkostatku a podle soupisů obyvatel lze vysledovat, že v něm bydleli panští zahradníci. V kterých místech však přesně stálo, to se mi zatím nepodařilo zjistit. Během První pozemkové reformy v r. 1926 byl domek (včetně půdy, na které stál) zkonfiskován a zřejmě brzy nato došlo k jeho stržení. Číslo popisné bylo v r. 1932 přeneseno na novostavbu Františka a Aloisie Prchalových.

Dolní Zábraní

Čp. 22 → Původně v dřevěném domku bydleli podle soupisu *„Duší farnosti knínické - obec Šebetov“* kolem r. 1830 Martin a Mariana Holubovi. Jejich dcera Veronika se v r. 1843 provdala za Jana Koutného: Koutní jsou na uvedeném čísle zapsáni ještě v r. 1858.

V minulé příloze Zpravodaje jsme si vyprávěli o koláři Františku Krkavcovi, který po r. 1928 provozoval svoji živnost v Horním Zábraní na čp. 28. Byl posledním mistrem svého oboru v Šebetově, rozhodně však nebyl prvním. Kolářskému řemeslu se totiž vyučil a posléze se mu i věnoval **František Lujka**, syn podsedníka Františka Lujky z čp. 13. Co mladého kolářského tovaryše zavedlo někdy po r. 1830 do obce Přemyslovice nedaleko Konice, se už nedozvíme; každopádně zde však nějakou dobu pobýval a není proto divu, že se zde nakonec i oženil, a to s domkařskou dcerou Marianou Spáčilovou.

Kdy a za jakých okolností se Lujkovi přestěhovali z Přemyslovic do Šebetova na čp. 22, zatím netuším. Prokazatelně se tak ovšem stalo někdy v rozmezí let 1839-1865: v r. 1839 se totiž ještě v Přemyslovicích narodil Lujkovým syn František. A právě tentýž František Lujka, nyní již kolář na čp. 22 v Šebetově se v listopadu r. 1865 oženil s Josefou Mrákavovou z čp. 25. Krátce po svatbě, v prosinci r. 1865 se novomanželé stali na základě odevzdací listiny i majiteli v té době s největší pravděpodobností již zděného domku čp. 22.

K r. 1869 se na čp. 22 uvádí kolářský mistr František Lujka s manželkou Josefou, synem Františkem a dcerou Josefou. V domku s nimi společně žijí i Františkovi rodiče, tedy kolář František Lujka s manželkou Marianou. V následujícím desetiletí se rodina rozrůstá ještě o dcery Antonii a Annu.

V r. 1895 přenechávají František a Josefa Lujkovi domek svému jedinému synovi Františkovi a stěhují se na čp. 20.

František Lujka v kolářském řemesle nepokračoval. Coby vyučený zedník pracoval přes léto na stavbách, v zimě vypomáhal jako nádeník ve sladovně. V srpnu r. 1895 se oženil s Marií Veverkovou ze Sudic. V manželství se narodilo a dospělosti se dožilo osm dětí: František (*1896; *vyučený zedník, k r. 1920 pracoval jako zednický pomocník u stavitele J. Hronka v Boskovicích*), Josefa (*1898; *k r. 1920 pracovala jako služebná v hostinci v Adamově*), Františka (*1900), Marie (*1902), Aloisie (*1903), Josef (*1905), Tomáš (*1909; *vyučil se obuvníkem u Aloise Geršla v Šebetově*) a konečně nejmladší Ladislav (*1916, *dvojče - druhé dítě se nar. ?*).

V r. 1929 František Lujka umírá. Vdova Marie Lujková předává v září r. 1935, krátce po sňatku syna Tomáše s Marií roz. Střížovou z Knínic domek novomanželům. Kolem r. 1955 prošel domek rekonstrukcí, jak ostatně dokládají fotografie v příloze.

Čp. 23 → V l. 1826-30 se v dřevěnici čp. 23 uvádí domkař Karel Pelíšek, který zde žije s rodinou své dcery Terezie provdané Filipové. K r. 1830 se Filipovi dělí o střechu nad hlavou s rodinou Matěje a Veroniky Vojtěchových. Jejich dcera Josefa se před r. 1838 provdala za Floriana Horáka, který se živil jako fajfkař.

V rodině Horákových se dospělosti dožil syn František a dcery Františka a Veronika. Po smrti svých rodičů v 70. letech 19. st. žili všichni tři sourozenci v rodném domku: František, vyučený zedník pracoval vesměs jako nádeník ve sladovně, jeho sestry různě posluhovaly nebo vypomáhaly na panském. Obě zůstaly svobodné.

V r. 1910 se František Horák ve svých necelých padesáti letech oženil s o dvacet let mladší Anežkou Jevickou ze Sudic. O rok později se oba (po Františkově sestře Františce) stávají spolumajiteli domku, který v r. 1927 předávají Josefu Jevickému (nemanželský syn Anežky Jevické) a jeho manželce Marii.

Čp. 24 → Ve 20. letech 19. st. bydlela v dřevěnici rodina domkaře Mikuláše Matouška a posléze jeho syna Tomáše Matouška (doloženo ještě k r. 1858). V r. 1868 se zde zdržuje se svými třemi neprovdanými dcerami vdovec, nádeník na panském Antonín Dračka. O deset let později v domku žije rodina dělníka Josefa Lutery původem z Úsobrna.

V r. 1879 se majitelem čp. 24 stává sladovnický dělník Jan Soukup, syn panského cihláře Františka Soukupa. Po jeho

listopad 2016

smrti přechází vlastnictví domku na jeho manželku Annu. Ta v r. 1935 domek přepisuje na syny Ludvíka a Františka, a na dceru Annu, od nichž domek brzy nato kupují manželé Hermína a Bohuslav Snášelovi.

Čp. 55 → Šlo vůbec o první zděný domek v Dolním Zábraní. Podle indikační skici z r. 1834 měl obdélníkový půdorys a jeho průčelí bylo obráceno k jihozápadu. Stejně jako sousední domky čp. 57 a čp. 60, i on se stácel vpravo od cesty (později byl rozšířen o kolmo navazující část blíž cestě, v místě bývalé stodoly byly dostavěny další obytné prostory).

V r. 1826 je zde zapsaná rodina domkaře Františka Lujky, po němž domek dědí jeho syn Josef Lujka. V r. 1858 jsou vedle Josefa Lujky, jeho manželky Františky a čtyř dětí v domku dále uvedeni jako nájemníci vdova, jinak snacha manželů Lujkových Kateřina Koutníková s dvěma dětmi, vdova Anna Střížová se synem a celá rodina podruha Josefa Matouška, čítající celkem sedm členů.

V r. 1865 Josef Lujka umírá na tuberkulózu a majitelem domku se stává jeho syn, stolařský mistr Vincenc Lujka, který se v r. 1869 uvádí na tomto čísle s manželkou Františkou a se svou matkou. V nájmu zde nadále bydlí jeho sestra, švadlena Kateřina Koutníková se synem Františkem, který má u sebe svého dvouletého synka Františka Fischera z nelegitimního svazku s Vincencií Fischerovou z Podolí. *(František Fischer byl později pekařem na čp. 18 - viz Zpravodaj čs. XII/2015.)*

Někdy kolem r. 1870 (zřejmě) kupuje domek František Kavan: v r. 1876 je vloženo spoluvlastnictví i pro jeho manželku Annu roz. Lujkovou z čp. 22. V r. 1878 František Kavan umírá. Vdova Anna vstupuje o rok později do manželského svazku s výše zmiňovaným Františkem Koutníkem, který je v dané době jednak vdovec a jednak žije na čp. 21. Pracuje jako panský sluha - pacholek u koní.

V r. 1880 se na čp. 55 uvádí František Koutník s manželkou Annou. Společně s nimi v domě žije nemanželský syn Františka Koutníka - František Fischer, dvě dcery Anny Koutníkové z prvního manželství a společná dcera manželů Koutníkových, Růžena. Podnájem Koutníkovi poskytují rodině cihlářského pomocníka Alberta Zavadila z Knínic.

Kolem r. 1890 pracoval František Koutník na panském jako hajný, v r. 1900 se uvádí jako dělník na pile. V té době je v domku zapsaný s manželkou Annou a její dcerou z prvního manželství Marií se třemi dětmi, totiž Agátou, Františkem a Boženou. V únoru r. 1902 si Marie bere otce svých dětí Františka Zvejšku, sladovnického dělníka původem z Knínic. Při té příležitosti jim Anna Koutníková předává domek a s manželem odchází na výměnu.

V r. 1913 umírá František Zvejška v pouhých čtyřiatřiceti letech na souchotiny.

V r. 1920 žije na čp. 55 vdova Marie s dětmi Františkem, Boženou, Antonínem, Františkou a Marií, a dále se svou matkou. V r. 1932 předávají sourozenci (vyjma Františky, která si svůj podíl ponechává až do r. 1942) po otci zděděné podíly na domku svému bratru Antonínu Zvejškovi, strojnímu zámečnickovi v tu chvíli již ženatému s Františkou Valentovou z Knínic. Po r. 1950 přechází vlastnictví domku na jejich dceru Marii, provdanou Dokoupilovou.

Čp. 57 → Původně dřevěnice, někdy ke konci 19. st. přestavěná na zděný domek se nacházela v sousedství čp. 55. Ve 20. letech 19. st. v ní bydlel domkař Josef Přichystal, později jeho syn František Přichystal. Ten předal domek své dceři Josefě, která se v r. 1860 provdala za Josefa Kopala z Vážan. Kopalovi měli pět dětí. K r. 1880 se Josef Kopal uvádí jako dělník ve sladovně.

V r. 1886 odkoupil od Kopalových domek Antonín Lujka a od něho o čtyři roky později Jan Bílek se svou družkou Annou Lujkovou. Ti domek k r. 1890 pronajímali Františku Roupovi ze Sudic, který pracoval u šebetovské obce jako „pohrabáč“ na silnici.

Dlužno podotknout, že Jan Bílek pocházel z Knínic a byl vyučený tesař. S Annou Lujkovou, která byla o dvaadvacet let starší než on a pocházela z čp. 89, se oženil ve svých čtyřiadvaceti letech v r. 1894. V té době již měli čtyřletou dceru Růženu. Manželé bydleli na čp. 89.

V r. 1900 jsou Bílkovi (Jan Bílek dělal dozorce na pile a později panského šafáře) zapsáni na čp. 57, o rok později se však pouštějí do stavby čp. 112 a čp. 57 prodávají Františku a Marii Kopalovým. V r. 1909 domek kupují manželé Josef a Antonie Vachovi. Po smrti Josefa Vacha, jinak dělníka na pile, v r. 1943 předává na základě věnovací listiny Antonie Vachová domek své dceři Blaženě, v tu chvíli již provdané za Jana Geršla z Kořence.

Kolem r. 1960 byl domek zbourán.

Čp. 59 → I toto číslo dnes už na mapě obce nenajdeme. Původně dřevěný domek se stodolou, která zasahovala napříč téměř přes celou dnešní vozovku, stával v sousedství podsedku čp. 21 *(dnes přibližně v místech nové zástavby čp. 224-7)*. V r. 1829 je zde zapsaný domkař Šimon Monhort, poté (kolem r. 1860) jeho syn, zedník František Monhort.

Na základě postupní smlouvy přechází v r. 1878 vlastnictví domku na další generaci Monhortů po mužské linii, totiž na Františka Monhorta, který je - stejně jako jeho otec - vyučený zedníkem. Snad právě někdy v této době je dřevěnice stržena a nahrazena novým stavením z cihel a kamení.

Na základě svatební smlouvy z r. 1906 přenechává František Monhort domek dceři Josefě a jejímu manželovi, zedníkovi Antonínu Laštůvkovi z Knínic. Od nich v r. 1911 kupuje domek Františka Sklenářová. Sklenářovi jsou na čp. 59 zapsáni i v r. 1920.

V r. 1926 se novými majiteli domku stávají Marie roz. Sklenářová a její manžel Tomáš Štěrba. Od nich domek v r. 1930 kupují manželé Rudolf a Františka Tlankovi.

Domek čp. 59 byl zbourán současně s čp. 21 krátce po r. 1985.

Čp. 60 → Zděný domek pod tímto číslem vystavěl počátkem 90. let 18. st. tkadlec Josef Stříž. Soupis obyvatel knínické farnosti z r. 1829 zde zmiňuje jeho syna, domkaře Libora Stříže s manželkou Markétou a čtyřmi syny. V r. 1858 žije na čp. 60 Liborův syn František s manželkou Annou, synem Josefem a s oběma rodiči.

K r. 1868 se František Stříž uvádí jako domkař a zedník, a zedníkem se vyučí i jeho syn František, který se - společně se svou manželkou Františkou - stává na základě postupní smlouvy v r. 1879 dalším majitelem domku.

V 90. letech 19. st. manželé Střížovi umírají a domek tak přechází do spoluvlastnictví jejich tří dosud svobodných dcer Marie, Julie a Františky. V září r. 1902 uzavírá Marie Střížová sňatek s Františkem Rosenbergem. Ještě před svatbou oba podepisují manželskou a postupní smlouvu, na jejímž základě se - po vypořádání dědických podílů - stávají vlastníky domku. *(Pozn.: K historii domu čp. 60 se vrátím ještě jednou v prosincovém vydání Zpravodaje, který věnuji šebetovským cihlářským mistrům, mezi něž patříl i František Rosenberg.)*